

i, at der bør ydes Kvartergodtgørelse til Underofficerer i Marinen, lige saa vel som den er ydet til Hærens Underofficerer, og jeg skal saa tillade mig at udtale, at det er kun en daarlig Trøst for Underofficerer, naar den ærede Ordfører henviser dem til, at deres Lønningsforhold jo ere under Overvejelse her i Tinget i Aar, at disse Forhold skulle tages under samlet Overvejelse, og at saa længe dette staar paa, kan man ikke være med til at give denne lille Kvartergodtgørelse paa i alt 6,000 Kr. — jeg siger, at det er kun en daarlig Trøst, at Underofficererne skulle nøjes hermed, naar Udsigten for dem til at faa den samlede Overvejelse fra Tingets Side udtrykt i et Resultat er saa daarlig, som den jo desværre er. Derfor synes det mig, at det vilde være ret naturligt, at man, naar man nu ikke kan komme til Ende i Aar — og det synes jo saa — med en samlet Overvejelse, saa dog i alt Fald gav dem dette lille Tillæg til deres Løn ved at yde dem denne Kvartergodtgørelse, og det saa meget mere, som sagt, som Hærens Underofficerer jo have denne, og der herved, synes det mig, kommer et ret mærkeligt Forhold til Stede. Saa vidt jeg husker, have Hærens Underofficerer faaet deres Kvartergodtgørelse første Gang i Finans-aaret 1885—86 paa en provisorisk Finanslov, og endskønt Oprindelsen saaledes er af en saa rædselsfuld Karakter som, at den er provisorisk, saa har dog dette høje Ting senere ganske rolig godkendt det. Marinens Underofficerer derimod, som have været saa uheldige, at deres Minister ikke har lagt Mærke til, at hans Kollega Krigsministeren i sin Tid fik bevilget en Kvartergodtgørelse paa en provisorisk Finanslov, skulle nu lide under, at den daværende Marineminister, som for Resten er den samme som den nuværende, ikke paa dette Punkt har taget Pengene provisorisk, medens Hærens Underofficerer skulle have den Fordel, at den daværende Krigsminister just tog dette provisorisk. Se, det er en Logik, som jeg ikke forstaar!

Det tredie Forslag, som jeg vil tillade mig at omtale, er det under Nr. 101, nemlig, at der skal ydes fri Undervisning i den Classenske Legatskole for Børn af Søværnets Underofficerer. Det er et Forslag, som jeg i og for sig tiltræder i dets Princip, men jeg maa være enig med den højtærede Ordfører i, at de Oplysninger, som Finansudvalget i saa Henseende har forlangt og selve Forslaget for øvrigt ogsaa, ere komne saa sent, at man vel næppe

kan forlange, at Sagen nu skal afgøres ved denne Lejlighed, hvorfor jeg tror, at det for Sagens Skyld vilde være det heldigste, om den højtærede Minister vilde tage dette Forslag tilbage og saa komme frem med det næste Aar. Jeg kan selvfølgelig ikke garantere noget — det maa Flertallet om — men saa vidt jeg har kunnet opdage, var der i Finansudvalget en almindelig Stemning for at give denne Bevilling i og for sig, kun vilde man ikke gøre det saaledes nu i det sidste Øjeblik, da man ikke havde haft Tid til at faa det undersøgt.

Saa har jeg en Bemærkning endnu at gøre til hele Marinens Budget. Den højtærede Minister har jo ikke saaledes som hans Kollega Krigsministeren optaget de betydelige Bevillinger igen, som dette Tings Flertal desværre nedsatte ved Sagens anden Behandling. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, mente han den Gang, at under visse Forudsætninger kunde han godt — eller ikke godt — men kunde han i hvert Fald finde sig i disse Nedsættelser, nemlig under de Forudsætninger, at han da paa sin Søværnslov fik noget bevilget særlig til Søminevæsenet og til Maskinisterne. Jeg ved nu ikke, om der er nogen Udsigt dertil, men siden, som sagt, paa den ene Side den højtærede Krigsminister har optaget en stor Del af de paa hans ekstraordinære Budget forkastede Bevillinger, medens paa den anden Side den højtærede Marineminister ikke har optaget de paa hans ordinære Budget forkastede Bevillinger, siden saa er, maa vel den højtærede Minister endnu have noget Haab om at faa dette Lovforslag, selv i en ringe udformet Skikkelse, gennemført. Det skulde glæde mig meget, hvis dette Haab skulde kunne gaa i Opfyldelse.

Marineministeren (Ravn): Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 87—90, som angaa Ministeriets Fyrbødere og Bude, maa jeg takke Finansudvalget, fordi det tildels er gaaet ind paa, hvad der er blevet forlangt; jeg kunde ganske vist ønske, at Udvalget var gaaet helt med, men som det er, vil det dog være en Forbedring for det paagældende Personale. — Dernæst er der en Del Understøttelser i Ændringsforslagene 91—96, som jeg ligeledes skal takke for og heller ikke komme nærmere ind paa. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 97, skal jeg bemærke, at det jo paa en Maade staar i Forbindelse med, hvad der sidst blev nævnt af det ærede Medlem for Odense Amts